

צל"ג

מכשר טוטאליטר

● לעורך השבוע - יומן אירוטים, מיכה לימור, על מהדורה שהצליחה להראות עד לאיזה שפל הגיע אמצעי-התיק שורת העיקרי במדינה.

כראש המהדורה עמד, דיווח" על, המגרי פה-כביכול" בגדה המערבית. מתחילת הר הקדמה ועד סוף הכתבה היתה זאת מלאי-כתימה עיתונאית, שהביאה את הטענות הקיצוניות ביותר של צד אחד (המינהל האזרחי) תוך התעלמות טוטאלית מן הצד השני (תושבי הגדה). לא היתה אף יומרה לשאול את פי ראשי-הציבור בגדה, את הרופאים ושאר עדי-ראייה, התוהים על משמעות התופעה. מה שהתימר להיות כתבה עיתונאית של אריעזר יערי לא היה אלא מסכת תעמולתית גסה, שגבלה בשטיפת-מוח.

נוסף על כך, ראיון" של הכתב חובשי הכיסה, בני לים, עם שני פסיכיאטרים ישראלים הדוברים ערבית, שנראו ושגשג מעו יותר כמנהלי בתי-סוהר בשכם ובחברון.

הפרק הבא של המהדורה היה מוקדש לכניסת "הירוקים" לפרלמנט הגרמני, והוא בא כאיחור בלתי-מוסבר של שבוע וחצי בדיוק. הדבר נשמע כאילו ישב מישהו בירושלים ותימצת את כתבת העולם הזה (2379) מן השבוע הקודם.

הכתבה על תחרות-הפסנתרנים היתה סבירה יותר, אולי מפני שהצליחה לרמוז ששני הסינים נכשלו במאבק על הפרס הראשון מכיוון שהזוכה היה בעל נימה "יהודית" יותר. הוא היה, כמוכן, יהודי.

צל"ש

פציפיים במסך הקטן

● למחלקת סרטים קנויים של הטלוויזיה זיה, על רכישת והקרנת הסידרה הבריטית ברית עלומים, שהפרק הבא והאחרון שלה מתאר את הפיכת הגיבורה לעיתונאית ולסופרת. המטיפה לפציפיות, כתוצאה מ"מלחמת-העולם הראשונה. בדומה לסרטים קודמים (על הסנטור ג'וזף מקיארתי, הקרנ"ה פיס ליוג'ין יונסקו ואחרים), יש ברבה בעצם הבאתם של סרטים קנויים, על גושי אים האסורים לטיפול בטלוויזיה הישראלית בתוכניות מקוריות.

מאחרי הקלעים

שיבת חלבי

לפני חצי שנה יצא הכתב לענייני השט"חיים הכבושים, רפי"ק חלבי, לחופשה ללא-תשלום ממחלקת-החדשות של הטלוויזיה. זיה, בראשית חופשתו עסק בהכנת סרט על הערבים בשטחים אלה, שהוקרן כהצגה לחה בארצות-הברית, ובמסע הרצאות מ"חוף-אל-חוף. עם שובו ארצה התחיל לעבוד באחד השבועונים, הצצים כפיטריות אחרי הגשם, ככתב לענייני השטחים הכבושים. אלא שכעבור כמה גליונות הגיע חלבי למסקנות עגומות למדי לגבי עתידו של השבועון, והתחיל להטש דרך חזרה אל מחלקת-החדשות של הטלוויזיה.

בשבוע שעבר ערך חלבי שיחה בארבע עניינים עם מנהל מחלקת-החדשות, יא"ר שטרן, שהציע לו תפקיד. חלבי הבטיח לשקול את הצעתו.

התפקיד שהוצע לחלבי לא היה חזרה לתפקידו הקודם ככתב לענייני השטחים הכבושים, אלא כתב מיוחד במערכות השבוע - יומן אירוטים ובמבט שני.

מילכוד "כימעט חצות"

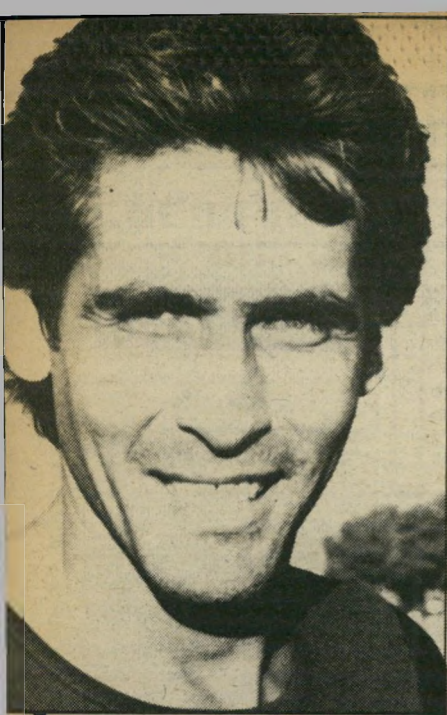
מזה תקופת-זמן ארוכה חותר הוועד המנהל של רשות-השידור להעביר מן העור לם את מהדורת חדשות-הלילה, כימעט חצות. קודם לפרוץ מלחמת-הלבנון הצליח חו חברי הוועד, בעזרתו של המינהל הר קודם למנכ"ל, שלמה עבאדי, להפוך מהדורה זו למהדורת-רדיו בליווי שקופיות. אלא שמלחמת-הלבנון החזירה את כימעט חצות למתכונתה החדשה (מהדורה הכוללת כתבות, החלטה שהביאה לתוצאות בסקר מינהגי הצפייה שערכה רשות השידור.

עליית הצפייה לכימעט חצות עוררה

סוד

השעיית

גרטל

כתב גרטל * חיבור לא-טוב

ואחרי שגרטל, העובד בטלוויזיה תמורת שוברי-תשלום, איבד ימי-עבודה רבים, הוא הוחזר לעבודתו, אחרי שנמסרה לו אזוהרה.

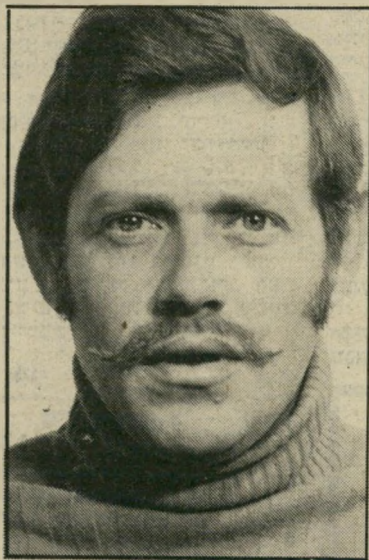
עם רותי אסטליין.

אחד הסודות הכמוסים ביותר של מחלקת-הספורט, שהיא מדור במחלקת-החדשות של הטלוויזיה, היה סוד השעייתו של כתב המחלקה, משה גרטל, מעבודתו. גרטל, המשמש במסגרת מחלקת-הספורט כמפיק ניידות-השידור המצלמות את מישחקיה-שבת בכדורגל, יצא באחת השב"ות, יחד עם ניידת-השידור, לסקר מישיחקי-ליגה בנתניה. לפני תחילת המישחק ניגש אליו אדם בעל מערכת צילום והקליטה פרטית, ואמר לו: "אני מעוניין שלא להפריע לך לצלם את המישחק, ושאתה לא תפריע לי לצלם, לכן כדאי שאני אתחבר למערכת של הניידת". גרטל הסכים. מאוחר יותר התברר לאנשי רשות השידור, הבודקים גניבה ושידור של תוכניות הטלוויזיה הישראלית, המופצות בקאסטות, כי אותו אדם, מוכר קאסטות ממישיחק זה של מכבי נתניה.

נוסח גילעדי מול נוסח סער

כאשר גילו עובדי הטלוויזיה בדרגים השונים את לוח-המישדרים שתיכנן ל"ב"ה סער ליום-העצמאות, חרקה שינויים בכעס, והתחילו להעלות גלי נוסטלגיה מימי-עצמאות קודמים, כאשר ימים אלה היו ימי-השיא השנתיים של הטלוויזיה. נוסטלגיה זו העלתה מתהום השיכחה את סיקור יום-העצמאות ה-30, הנחשב כאחד מהישגיה הגדולים של הטלוויזיה. מישדרי יום-העצמאות ה-30 נמסרו לידי האמונות של מנהל מחלקת-הספורט בעבר, אדכס גילעדי, (שהגיע בזכות כישוריו למישרה בכירה באחת מרשות-השידור האמריקאיות). במהלך יום-העצמאות ה-30 היו רוב שידורי הטלוויזיה שידורים חיים מניידות-שידור, בצירוף רצף כימעט בלתי פוסק של מישדרים מקוריים, שהפכו את יום-העצמאות ה-30 לקומיץ לאומי מול המסך הקטן.

את סופו של מישדר לילה-העצמאות סיים גילעדי בהקרנה של הסרט "אכסדוס", ביום-העצמאות ה-35, שתוכניתו רדד דות, מלאות נאומים (הנשיא, ראשי-הממשלה, הרמטכ"ל, שר-התיירות והתכנון). היה ברור לטוביה סער שעליו להביא משהו, שיוכיר את ההצגות הגדולות של הטלוויזיה

שובת לים

מעשה בן-ישי ושכר כסממה

בעיקר משום שלים שימש קודם לכן כמתחרהו למילוי התפקיד. כאשר התברר לים סממה מתנגד ל"מנותו כממלא-מקומו - כפי שבעבר התנגד הכתבה-הצבאי דאן רון בן-ישי לסממה כממלא-מקומו - הודיע לים למנהל המחלקה יא"ר שטרן, כי הוא מכריז על שבייתה, שבה יתמיד עד שיקבל את תפקיד ממלא-מקום הכתב הצבאי.

כעבור כמה ימים פרצה שבייתה-הרופ"איים, לים שב לתפקידו ככתב לענייני רפור. בימים אלה הודיע לים שיש בכוננו לשוב לשבייתה, שבה יתמיד הפעם עד לקבלת התפקיד.

האשכוליות

נשאות!

בעיקבות מחאות רבות של נשים ואירי גוני-פמיניסטיות, בחנה צמרת רשות השידור את תשדיר-השירות של האשכוליות, הבנוי על דמיון שבין אשכוליות ובין שדיהן של הנערות המשתתפות ב"תשדיר. כתוצאה של הבדיקה הוחלט המשך הקרנתו של תשדיר זה. העינה עלי-כך דוברת רשות-השידור, ארי"ה אלה רבדל: "הגיעו אלינו לא רק התנגדויות מצד נשים, אלא גם מיכ"ב תביאהדה לתשדיר זה."

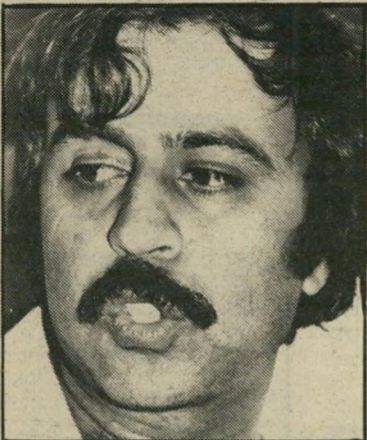
דוברת רבדל דימוי לא-נכון

זיה בתקופת המנהלים שקדמו לו. הוא החליט להקריץ בסוף ערב יום-העצמאות את הגדולה בהצגות חבל של סטיל דה מיל, או, כמאמר אחד מבכירי העובדים בטלוויזיה: "אם לא הצגה גדולה, אז לפחות סרט על הצגה גדולה!"

פסקול

המישפחה ועל רותמה

אחרי תיכנון של קרוב לשנה של הטל-וויזיה הישראלית והטלוויזיה הממלכתית

חוזר חלבי מסקנות עגומות

של פולין, לגבי צילומה של הפקה משור תפת שתעסוק בדיוקנו של המחנך היהודי פולני יאנוש קורצ'ק, קורבן השואה. דינו הפולנים לטלוויזיה הישראלית שהם פורשים מהפקה המתוכננת ומתכוונים להפיק סרט עצמאי על קורצ'ק ●● לפני חצי שנה כינסו מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד, ומנהל הטלוויזיה, מנכ"ל סער, מסיבת-כתבים המסקרים את רשות השידור, והודיעו על תוכנית גרנדיוזית למישדרי יום-העצמאות, תחת הכותרת "מישפחת העצמאות". בכונתם היה למצוא מישפחה ישראלית אחת, שבה מתגלמות כל תכונותיו של הישראלי. אחרי פירוטמים רבים הגיעו לטלוויזיה כמה בקשות של מישפחות. אחרי מיון וניסוי, נותרו רק 12 מישפחות לתוכנית. לבסוף נמצאה מישפחה מתאימה, "מישפחת שרזני". אלא שבני מישפחה זו סירבו ליטול עליהם את התפקיד, בטענה שהוא גדול לכתפיהם. התוצאה: הוחלט, להר"ב את "מישפחת ישראלית" מתוך בני שש מישפחות שונות. ביניהן: מישפחת של סגן-אלוף רוחמה, מי שהתפרסמה כראש לשכתו של יצחק רבין.